

WIARUS POLSKI

Wychodzi na wtorek, czwartek i sobotę z dodatkiem religijnym p. t.: „Nauka Katolicka“ i z dodatkiem humorystyczno-satyrycznym p. t. „Zwierciadło“. Przedpłata kwartalna na pocztu i u listowych wynosi 1 mr. 50 fen., a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen. „Wiarus Polski“ zapisany jest w cenniku pocztowym pod literą T. nr. 106. — W księgarni w Bochum 1 mr. 25 f. z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen.

MÓDL SIĘ I PRACUJ!

Za inseraty płaci się za miejsce rządka drobnego druku 15 fen. a za ogłoszenia zamieszczone przed inseratami 40 fen. Kto często ogłasza otrzyma odpowiedni opust czyli rabat. Za tłumaczenie z obcych języków na polski nie się nie płaci. Listy do Redakcyi, Drukarni i Księgarni należy opłacić i podać w nich dokładny adres piszącego. Rękopisów się nie zwraca. Nazwisk korespondentów bez ich upoważnienia nie wskazuje się.

Nr. 56.

Bochum, czwartek, 14 maja 1896.

Rok 6.

Redakcyja, drukarnia i księgarnia znajduje się przy Maltheserstrasse 17a na dole. — Adres: Wiarus Polski, Bochum.

Rodzice polscy! Uciecie dzieci swe mówić, czytać i pisać po polsku! Nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniemiezyć się pozwoli!

Polacy na obczyźnie.

Z Nadrenii. Pomiędzy Polakami na obczyźnie istnieje obecnie jakieś dziwne zobojętnienie do wszystkiego i to z powodu wywołanych przez pewnych ludzi nieporozumień. Niedawno czytałem w „Głosie Polskim“ o jakichś tam partyach. Śmiać się tylko z tego muszę, jak wśród nas robotników chce tam ktoś robić partye. Nie, Rodacy, my powinniśmy iść zawsze ręką w rękę, a wtedy nikt nas nie zmoże. Tak samo Rodacy w Polsce postępować powinni, bo czy kto szlachcic, czy kmiotek, pan czy ubogi, wszyscy powinni jako dzieci jednej matki żyć w zgodzie i jedności, a wtedy żadne spółki polakożercze nas nie zniszczą. Dziś, kiedy germanizatorzy różnego rodzaju w Polaków ciągle biją, powinniśmy więcej niż kiedykolwiek w zgodzie i miłości pracować nad zniweczeniem ich haniebnych zamiarów.

Jeden z wychodźców.

Z pod Recklinghausen. Nie mogą ścierpieć ludzie wrogo względem Polaków usposobieni słów prawdy, dla tego każdego gorliwszego Polaka, który przytem nie jest w ciemnej bity i ma odwagę swe zdanie wobec każdego bez ogródki wypowiedzieć, każdego takiego Polaka pewni ludzie niechętnie widzą w towarzystwie polskiem. Najlepszymi dla nich są tacy, którzy każdemu przytakują, czy on tak, czy owak się wyraża. Mojem zdaniem jest to droga bardzo niebezpieczna, a takie postępowanie toruje tylko przystęp socjalizmowi. Nie, w towarzystwach naszych powinno być wolno każdemu swe zdanie śmiało wypowiedzieć, boć na to są towarzystwa, aby się wzajemnie pouczać, a jeżeli kto coś nie do rzeczy albo słówko zbyt ostre powie, to trzeba go z miłością chrześcijańską pouczyć. Pewne koła dążą teraz do tego, aby zatamować prawidłowy i swobodny rozwój naszych towarzystw, przywłaszczają sobie więc w tym celu prawa bezwzględnej komendy w tychże. Niechże jednak pamiętają, że ich obrachunki mogą ich bardzo zawieść. Powinni więc w swem działaniu nie być zanadto gorliwi, by się nie doczekali skutków swej pracy — ale takich, jakich oni sami pewnie nie pragną.

Rzewna uroczystość.

Pod tym napisem już od kilku tygodni różne gazety katolickie a na czele włoskie omawiają sprawę obchodu 75 rocznicy pierwszej Komunii świętej Ojca św. Leona XIII, która przypada w dniu św. Alojzego, w niedzielę dnia 21 czerwca b. r.

Między innemi piszą teraz tak:

Napoleon Wielki zwykł był mawiać, że najpiękniejszym dniem całego życia był dla niego dzień pierwszej Komunii św. Wspominał o nim zawsze z wzruszeniem i radością i słaszną! Czemże bowiem jest Komunia św.? Wszakże to z jednej strony akt wyjścia ze siebie, ofiara całkowita siebie samego, cało-

palenie własne na ołtarzu w ogniu miłości; z drugiej zaś strony to przejście w Niego i Jego w człowieka, to ślub, to sojusz i przy mierze nierozłączne, to zlanie się i zjednoczenie się w jedną istotę i istnienie, w jedno wspólne życie. O tej godzinie, w której dusza młodzieńcza łączy się najściślej ze swoim Zbawicielem, w której usteczka dziecięca szepcą do Oblubieńca nad oblubienice wielkie słowo „kocham“, o tej godzinie prawdziwie rzecz można, że „jest cudów godziną“. Do tej duszy niebieską rozpalonej miłością możnaby w tej chwili zawołać słusznie: czy wiesz ty o tem, „że wtedy jasno robi się na świecie, że srebrem biją wszystkie żywe źródła, że róże w pąkach płoną się wiosenne, że dziwne mary rozwiewne i senne, ciałem się stają pod drzącą twą dłonią? — Ze w tej źrenicy, jako w pryzmie słońca życie odbija blasków swych tysiące i załamuje promień brylantowy?... Ze noc koronę srebrną swojej głowy u stóp twych w chłodnych rozsypuje rosach, że twem wzruszeniem drżą gwiazdy w Niebiosach?“

Zywiej i serdeczniej niż ktobądź inny od czuwać będzie to wszystko sędziwy więzień Watykanu po raz wtóry w dniu 21 czerwca. Jakaż byłoby tedy dlań pociecha, gdyby miał pewność, że w dniu tym uroczystym miliony wiernych łączą się z Nim i dla Niego przy stole Pańskim, zanosząc wespół z Nim gorące prośby przed tron Przedwiecznego o wywyższenie świętego Kościoła, o powrót prawdziwej wiary. Któż z nas nie zechce sprawić tej słodkiej pociechy Ojcu całego Chrześcijaństwa? Toć chodzi tylko o okazanie miłości, a wszakże miłość udoskonala, podnosi, oczyszcza — wyrażony więc nam samym przynosi pożytek. „Miluj — mówi św. Augustyn — a potem czyn co chcesz“, to jest, potrzeba tylko miłości, aby uświęcić swoje sprawy; jeżeli bowiem miłość zapanuje w sercu, wszystko dobre z tego serca wychodzić będzie. Jakaż to pociecha dla nas! Któż teraz nie może stać się doskonałym, a tem samem uzdrowić i uznać naród nasz cały? bo któż nie może miłować? Możemy mówić: nie podobna mi pościć; lecz czyż możemy powiedzieć: nie mogę kochać. Można mówić: nie mogę rozdawać majątności, odmówić sobie rozmaitych rzeczy; lecz czyż można rzec: nie potrafię miłować?

Biskup - patriota.

(Dokończenie.)

„Z bezgranicznej więc łaski Bożej dotarliśmy do 1000-go roku. Przyjmij w ten dzień uroczysty od skromnego syna swego błogosławieństwo, droga ojczyzno! Niech będzie błogosławioną każda skiba Twej ziemi, użyźniona krwią naszych bohaterów i potem naszego pracowitego ludu; niech będzie błogosławione każde ognisko domowe, uświęcone naszą religią.

Błogosławieństwo Tobie, najdostojniejszy królu, Ojczyzno. Z łaski Bożej wprowadzasz ten naród do drugiego tysiąclecia, nie wśród szczyku broni, lecz blaskiem Twej mądrości i ciepłem Twej miłości. Błagam króla królów, aby strzegł Twej wzniosłej osoby swem ramieniem, aby Cię obsypał swą łaską, przy której blasku jasno poznasz w szczegółach potrzeby swego narodu, dzielnie i szczęśliwie wywiążesz się z swego królewskiego zadania, w głębokim poczuciu obowiązku, w wierności

i niestrudzonej gorliwości. Oby ci Pan użył spokojnego państwa, wiernych doradców, dobrego ludu, silnego wojska, trwałego pokoju, długiego życia, abys jeszcze długo mógł w świętości i sprawiedliwości szczęśliwie kierować swym ludem.

Błogosławieństwo Tobie, najdostojniejsza Pani! W tym kościele, w którym byłaś koronowaną, z najgłębszymi hołdami naszymi przyjmij najczulsze dzięki naszego serca za Twą dobroliwą miłość. Pamiętamy o temże, odkąd stałaś się matką naszego narodu, przemawiałaś do nas w naszym drogim ojczystym języku; z wdzięcznością pamiętamy o tem, że twą delikatną dłonią przedtąs złotą nić, która nas na zawsze połączyła z naszym umiłowanym królem. Bądź i nadal aniołem opiekuńczym ubogich, pocieszycielką cierpiących, pośredniczką dla tych wszystkich, którzy z prośbą o łaskę zwracają się do tronu. Nasza ziemską królowo! Nasza doczesna matko! Niech na drogach żywota Twego niebiańska królowa, niebiańska matka-dziewica będzie gwiazdą przewodnią!

Błogosławieństwo dzieciom królewskim, błogosławieństwo całej dynastyi. Oby na nią spływała łaska Boża!

Sursum corda! W górę serce narodzie! Zabezpieczyć zdobytą przez przodków i przez kaganą nam w spuściznę ojczyznę, zapewnić jej rozkwit i szczęście: to wielkie i szlachetne zadanie czeka Ciebie. Prawda, widnokrąg jest nieco zachmurzony. Ale i dawniej nie zawsze był pogodny. Często stałaś nad krawędzią grobu. Sądono, że Cię zniszczono a pomnażałaś się, sądono że Cię poniżono, a odnosiłaś tryumf; sądono, że Cię osłabiono, a stawałaś się silnym; i teraz, po 1000 latach, nie zmniejszony co do liczby, nie złamany, nie na schyłku swego narodowego życia, lecz w jego zenicie, pełen czerstwości wstępujesz w drugie tysiąclecie. Pod panowaniem Twego najlepszego króla los Twój spoczywa w Twem własnym ręku. Miej się na baczności. Niemal wszystkim narodom, które zginęły, nie zewnętrzni nieprzyjaciele, lecz własni synowie zadali śmiertelną ranę. Bez Boga nie możesz stać się szczęśliwym narodem, chociażbyś był najgłodniejszym. Dla tego ustawę, którą uwieczniłeś jubileusz, opiekę Bożą, religijną pobożność, wierność dla króla i miłość do ojczyzny, nie tylko wpisuj na zimnym marmurze, lecz głęboko w swem sercu. Bóg niegdyś słudze swemu rozkazał błogosławić narodowi po wstąpieniu do ziemi obiecanej. I ja, niegodny sługa Pana, w tej uroczystej godzinie wznoszę dłoń do błogosławieństwa i modłę się:

„Oby, narodzie mój, Bóg wysłuchał Twe błagania i w chwili ucisku nie odwracał od Ciebie swego miłosiernego oblicza; oby w przyszłości był z Tobą, jak był z Twymi ojcami; oby Cię hojnie obdarzył rosą nieba i tłuszczeniem ziemi, oby Cię nie nawiedziły ubóstwo i nędza; oby Cię zrobił narodem wielkim i potężnym i wywyższył Twe nazwisko na wszystkie czasy; oby, gdyby uderzył na Ciebie wróg, walczył z Tobą i dopomógł Ci do zwycięstwa; oby Cię obdarzył bojażnią Pana, abys mógł dostąpić cnót swych przodków i nie wetrzącać podwalin, na których wiara ojców wybudowała państwo; oby Ci dał ducha mądrości, abys poznał drogę prawdziwego postępu, a nie, skażony w obyczajach, osłabiony w swej sile, utracił

gruntu, który Ci Twój Pan i Bóg wyznaczył na ojczyznę.

Boże, mój Panie, wysłuchaj tę moją modlitwę! Niepokalano Dziewico, Patronko nasza, prosz za nas, aby błogostawieństwo Ojca, Syna i Ducha świętego zawsze było z nami. Amen

Przemowa sędziwego Kardynała Prymasa, wygłoszona z namaszczeniem proroka, występująca w uroczystej ciszy z natężoną uwagą, sprawiła ogromne wrażenie. Cesarzowa królowa kilkakrotnie zalała się łzami. Był to głos patrioty i Księcia Kościoła. Czyż nie powinien on zachęcić nas, abyśmy w tym samym duchu, co Prymas królestwa węgierskiego, kochali naród polski, którego synami jest śmy?

Ziemię polskie.

* Z Prus Zach., Warmii i Mazur.

Pelplin. Dnia 9 bm. wręczył Najprzew. ks. Biskup ks. kanonikowi Licencyatowi św. Teologii Juliuszowi Zuchtowi dyplom na Doktora św. Teologii, jaki zasłużonemu profesorowi seminarium duchownego z okazji 70 rocznicy jego urodzin nadał wydział teologiczny uniwersytetu wrocławskiego.

Wąbrzeźno. W nocy na 6 maja spłonął dom chałupnika Fotha w Niedźwiedziu przyczem znalazła śmierć 22-letnia córka właściciela śpiąca na poddaszu.

Tzew. W tutejszym domu chorych św. Wincentego odbywa się nabożeństwo majowe — lecz śpiewy i modlitwy tylko w języku niemieckim. Sądzymy, że słusznym byłoby, iżby i polsko-katolickich wiernych w tem nabożeństwie uwzględniono — gdyż i oni w znacznej części przyczynili się do budowy tegoż domu.

Z Brodnickiego. W niedzielę, 10 bm. przypadał 50-letni jubileusz kapłaństwa księdza dziekana Jakóba Kozłowskiego, proboszcza w Radowiskach. Czcigodny jubilat usunął się przed wszelkimi owacyami i wyjechał do swej rodziny.

* Z Wiel. Ks. Poznańskiego.

Poznań. Wikaryusz tutejszego kościoła św. Marcina, ksiądz dr. Sypniewski powołany został na administratora parafii w Wytomyślu, której proboszcz ks. Reinhold Myller umarł nagle w środę rano.

W Szubinie w święto uroczyste dyecezyi gniźnieńskiej w dniu św. Wojciecha odbywał się jarmark. Magistrat chciał zapobiedz jarmarkowi i przełożył go na dzień inny, lecz

Jak Maciek

zdobył karabin na Moskalu.

Opowiadanie z prawdziwego zdarzenia

przez

Uczestnika powstania 1863 r.

(Ciąg dalszy.)

— Niech się ino uda — mówił do siebie Bartek — wypalę trzy, jedna po drugiej!... Dopieroż to Bartek będzie mi zazdrościł karabinem. A niech po niego idzie, jak ja poszedłem. Ludzie będą się dziwować, starszyzna, wszyscy. A niech się dziwuje cały świat i i niech wie, co Maciek może, kiej ino chce!

Umyślnie wydobywał z siebie najweselsze myśli, aby strach zdusić, co mu chodził ciarkami po plecach i włos jeżył pod baranicą.

Księżyc się skrył za świętą ziemię, szarawa mgła otuliła śnieg, łagodząc jego białosć, zrobiło się ciemno, wiatr się odnalazł, przeciągnął po wierzchołkach drzew i żałośnie jęczał. Maciekowi nadzieja rozgrzała krew, przęgnął się, porwał kosę, przebiegł pędem odkryte stajania, wpadł do lasu — stanął.

Wiatr kołysał wierzchołkami drzew i z cicha pojełkiwał, tyle tylko, aby zagłuszyć chód Macieka. Odczuł tę łaskę i szepnął:

— Albo święty Józef, albo Najświętsza Panienska...

Uniósł w górę baranicę, wymawiając święte imię Panienski.

Spojrzał w las, słuchał, usiłując z poza jęków w górze dosłyszeć szmery na dole.

— Nie ma co! tu nic nie wystoje!

Poszedł w głąb. Czuł, że mu kosa zawadza, wbił ją do widoku w śnieg.

— Gdy dojdę do Moskala tak blisko, że

kr. rejencyja bydgoska — raczej pan Tiedemann, podobno odmówił. Kiedy przypadają święta żydowskie, to władze przenoszą jarmarki na inne dni, dla żydów dogodniejsze.

Poznań. „Równouprawnienie!“ Tutejsze Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ podało do magistratu wnioski o udzielenie mu subwencji na zlot, odbyć się mający w roku bieżącym. Słusznego tego żądania magistrat jednakże nie uwzględnił, z jakiego powodu trudno nam się domyśleć. gdyż przecież niemieckim towarzystwom subwencje bywają udzielane, a przecież Polacy, płacąc porówny z Niemcami podatki, mają takie same prawo, jakie przysługuje obywatelom niemieckim. Jak wiadomo, swego czasu przeznaczył magistrat znaczną subwencję na zjazd niemieckich „Turn- i Sängervereinów“ i przyzodobił nawet kazał miasto a świeżo uchwalono 300 marek na pomnik pod Lipskiem, która to sprawa Polaków ani ziębi ani parzy. Ale rozmaicie rozmaici pojmują równouprawnienie!

Grodzisk. Aptekę tutejszą nabył od p. Jasińskiego p. Ritter, Polak. Pan R miał dawniej drogerję w Gnieźnie, a następnie aptekę w Lidzbarku w Prusach.

* Ze Ślązka czyli Starej Polski.

Ruda. Tuztąd udał się J. E. n. ksiązbiskup Kopp do Mikulczyc. W przemowie swojej powiedział J. E. ks. Kardynał, że latem przybędzie do Piekar, aby wspaniała Kalwaryę, zbudowaną z datków przeważnie polskiego ludu, poświęcić i udzielać Bierzmowania świętego.

Bytom. U nas policja kazała restauratorowi, u któregośmy mieli ćwiczenia gimnastyczne, wypowiedzieć sałę; restaurator chcąc nie chcąc musiał to uczynić, boby mu policja robiła przeszkody w urządzaniu „Tanzmusków“.

Ruda. Tutejszego proboszcza ks. Buchwalda okradli złodzieje w nocy ze środy na czwartek.

Wielki Kotorz W ostatnią niedzielę przystępowało tu około 80 polskich dzieci do Komunii św. Była to uroczysta chwila, która tem podnioslejsze na nas zrobiła wrażenie, że nasz czcigodny ks. proboszcz w rzewnych i serdecznych słowach do dzieci przemówił. Tydzień poprzednio odbył się w kościele egzamin dzieci. Wszystkie dzieci były dobrze przygotowane, jednakże u mniej zdolnych można było spostrzedz, jak to ciężko z nimi nauka idzie, gdy w szkole nie otrzymują gruntownej podstawy w języku ojczystym. Z takimi dziećmi

go będę mógł kosą dziabnąć, to i rękami to samo potrafię.

Spotkał wydeptaną ścieżkę, zmiarkował, że prowadzi do miasta, a pewno na niej stoi ten Moskal, co się drze.

Poszedł nią kilkadziesiąt kroków, a potem skręcił.

— Jak ci mnie ujrzy, to strzeli... i choć nie trafi, wszystko przepadnie. Jeżeli podejść, to tylko od strony miasta.

— Obchodził wielkiem kołem ścieżkę, skradając się od drzewa do drzewa. Bronzowa jego sukmana przylegała do koloru kory sosen i gubiła się. Oddech zapierał, czaił się jak lis, a słuchał wystawioną naprzód szyją jak wilk.

Zobaczył!

O kilkadziesiąt kroków stał Moskal oparty o drzewo. Nogi rozstawił, karabin trzymał pod pachą na dół bagnetem. Maciek nie wiedział, czy patrzy, czy śpi. Przyczaił się do sosny i urwaną gałęzią uderzył o pień. Moskal ani drgnął.

Chciał zdjąć buty, lecz czasu nie było. Z pochyloną naprzód głową, delikatnie próbując każdego kroku, jak to zwykle czynią koty, posuwał się bliżej do Moskala.

Stanął o dziesięć kroków na twardej ścieżce, nie mógł oddychać, ręce mu drżały, nogi się pod nim uginały. Jeszcze pięć cichych kroków i... naprzód!

Moskal się zbudził, nastawił bagnet, Maciek chwycił go ręką i jednocześnie lunawszy w pysk Moskala, powalił na ziemię, karabin wyrwał. Zamierzył się, Moskal padł na kolana, ręce złożył, szepcząc:

— Pardon, pomiluj Boh, pardon!

— Ja ci dam pardon — zaśmiał się chłop. — Dawaj ładownicę, zdejmuj buty.

to ani po polsku, ani po niemiecku nie można wielkich korzyści osiągnąć. Dodać wypada, że prócz wyżej wymienionych także dwoje niemieckich dzieci do Komunii św. przystępowało. Naszemu Wiel. ks. proboszczowi należy się serdeczne podziękowanie i uznanie za to, że mu nie było za trudno choć tylko dwoje dzieci osobno przygotowywać, gdy tu chodziło o to, aby religii w ojczystym języku nauczać. Zdaje mi się, że się już nieraz skarżono tu i owdzie na brak tej samej względności, mianowicie gdy nie o niemieckie, ale o polskie dzieci chodziło. — (Oj, to prawda!... Red.)

Racibórz. W „Nowinach Raciborskich“ czytamy: „Raciborska „Oberschlesische Volkszeitung“ jest wprawdzie katolicką gazetą, ale niestety wtedy i owedy nie może się wstrzymać od przypięcia łatki ludowi polskiemu, zupełnie jak pierwszy lepszy blat liberalny. Czytelnicy nasi pamiętają jeszcze z pewnością, jak się w niej wyrażano o ludzie polskim podczas wyborów w pszczyńsko-rybnickim obwodzie wyborczym. Otóż w ostatnim numerze zahaczyła znowu w lud polski. Jakiś korespondent z Bytomia skarży się na panoczków i na wielkie panie, że na niemieckim nabożeństwie majowym nie odczekują końca pieśni ostatniej, lecz wybiegają z kościoła wśród śpiewu, przeszkadzając innym w nabożeństwie. Dla takich półdzikich — pisze dosłownie — odejście księdza od ołtarza jest sygnałem do opuszczenia kościoła i gdyby na chórze nawet anieli śpiewali nie daliby się wstrzymać. Gdyby się to zdarzyło na polskim nabożeństwie majowym, to niktby się nie dziwił, bo po tych ludziach (to jest polskich) nie można się czego innego spodziewać. Dzieje się tymczasem zupełnie inaczej, bo ludzie polscy nie spieszą się wcale tak bardzo z kościoła.“ Piękne zdanie o Polakach. nie prawda? A więc „ludzie polscy“ to półdzicy, którym się niktby nie dziwił, gdyby wychodzili wśród śpiewu z kościoła! Jak na gazetę katolicką, to chyba dalej w pomiataniu ludem polskim dojść nie można. Wstyd!“

Władościel ze śwłata.

Berlin. W sprawie detalicznego handlu podróznego odbyła się w tych dniach konferencya posłów konserwatywnych, narodowo-liberalnych i stronnictwa centrum przy udziale jednego z komisarzy państwowych. Zgodzono się podobno na umieszczenie w odnośnym zakazie wyjątkowego przepisu, że wolno kupcom podróżującym odwiedzać tylko takie osoby, od

— Zimno brat — skarżył się cicho.

— Zdejmuj — powtórzył Maciek.

Moskal w milczeniu ściągnął buty, kryjąc poza kolanem schowany gałganek.

— Rzuć to! — krzyknął Maciek.

— Niczewo — zaśmiał się.

— Rzuć! — zamierzył się karabinem.

Moskal rzucił. Maciek jedną ręką podniósł i rozwinął. Na śnieg wypadły papierowe ruble. Schował je. Z poza moskiewskiego szynela wyjrzał złoty kozuszek.

— Dawaj kozuch. Strzelcy nasi w kozuchach.

Moskal zdjął naprzód szynel, potem kozuszek i rzucił. Maciek przypasał ładownicę, spiął rzemyki od butów i przewiesił je przez szyję; wyjął ruble z kieszeni, piątkę włożył w zanadrze, a dwa położył na śniegu.

— Na wódkę za karabin — rzekł drwinując. — Masz tu kozik i sznurek, żebyś se ze szynela buty wykroił, sznurkiem obwiązał. A teraz jucho, jak się będziesz darł i starszyźnie powiesz, że jeden chłop, jedyny, gołemi rękami odebrał ci karabin buty i kozuch, to cię pałkami zabiją!

— Toczno tak — poświadczyl wystraszony Moskal.

— Hałasuj, wrzeszcz i powiedz, że cię otoczyło piędziesięciu strzelców, ale wtedy, gdy ja będę w Szydówkę.

— Tak każetsia..

— Bądź zdrów!

— Fraszczaj brat!

Maciek pomknął ścieżką. Co chwila się oglądał, a leciał jak opętany. Teraz dopiero strach latał mu po skórze i popędał go. W jednej ręce trzymał karabin, w drugiej kozuszek, poły od sukmany założył za rzemienny pas i gnał bez upamiętania. (Ciąg d. n.)

których otrzymają poprzednio odpowiednie zezwolenie.

Kulturkaempferskie pisma niemieckie bardzo gniewa uroczystość jubileuszowa centrum. Oburzają się one na katolickie stronnictwo niemieckie, zarzucając mu brak poczucia patriotycznego z tego powodu, że w mowach dziękowano Welfom i Polakom za szczere poparcie i że ks. Ferdynand Radziwiłł w swem przemówieniu zaznaczył, iż Polacy mają pewność, że centrum wyznaje te same, co oni zasady. Naturalnie wolnokonserwatywna „Post“ przoduje w tych wycieczkach przeciw katolickiemu centrum.

Rzym. Z włosko-abisyńskiego placu boju nadchodzą następujące wiadomości: Jenerał Baldissera zwrócił się do dowódców abisyńskich, Mangaszy, Sebata i Agostafari z żądaniem wydania mu j.ńców włoskich i zagroził na wypadek odrzucenia tego żądania energicznymi środkami odwetowymi.

Ameryka. W Stanach Zjednoczonych Północnej Ameryki stanowi w obecnej chwili główny przedmiot zainteresowania zbliżający się wybór prezydenta. W obu izbach kongresu i w waszyngtońskich urządach państwowych nie powzięto żadnej uchwały, żadnej poważniejszej decyzji bez zważenia, jaka ztąd korzystać wypłynie dla kampanii wyborczej. Kwestya kandydatów od kilku już miesięcy zajmuje wszystkie umysły. Jak zwykle w pierwszym przygotowawczym okresie kampanii wyborczej i tym razem wiele nazwisk obija się o uszy, najczęściej jednak nazwisko gubernatora stanu Ohio, Mac Kinley'a.

Yokohama. Japcni i Rosya prowadzą rokowania celem wspólnej akcji na Korei. Rząd japoński domaga się, aby król Korei opuścił gmach poselstwa rosyjskiego i powrócił do swego pałacu.

Zofia. Książę Ferdynand powrócił do Zofii. Na dworcu powitali go członkowie ciała dyplomatycznego i przedstawiciele wszystkich wyznań z wyjątkiem rzymsko-katolickiego.

Z różnych stron.

Dortmund. W przeszłą sobotę byłaby kolej uliczna przejechała pijanego mężczyznę, który leżał na szynach, gdyby kierownikowi niebyło się udało w jednej chwili zatrzymać tramwaju.

Wattenscheid. Najprzew. ks. Biskup-Sufragan dr. Augustyn Gockel będzie w czerwcu bierzmował w następujących miejscowościach naszego dekanatu: 13 czerwca konsekracja kościoła w Rotthausen, 14 go czerwca bierzmowanie tamże; 15 czerwca konsekracja kościoła w Gelsenkirchen-Neustadt, 16 i 17 go bierzmowanie tamże; 19 czerwca konsekracja kościoła w Schalke, 20 czerwca bierzmowanie; 21 czerwca bierzmowanie w Braubauerschaft, zkad Najprzew. ks. Biskup uda się przez Hüllen do Bickern i Eickel; 25 i 26 czerwca przebywać będzie ks. Biskup Gockel w Ueckendorf, a w dniach następnym w Wattenscheid i w Höntrup. 30-go czerwca odbędzie się konferencya dekanalna księży w Wattenscheid.

Castrop. Górnik W. Vieth idąc od pracy wstąpił do golarza Schmidta, gdzie został ruszony paralizem, a przywołany lekarz mógł już tylko śmierć stwierdzić. Człowiek nie wie ani dnia, ani godziny, kiedy go Bóg przeł swój sąd powoła.

Essen. Po skończonej misyi dla Polaków odbędzie się w kościele Sióstr Miłosierdzia od 15 do 20 maja misya dla Litwinów katolików.

Courl. W pobliżu naszego dworca wykoleiło się onegdaj kilka wagonów, które zdolano usunąć, zanim najbliższy pociąg nadjechał.

Annen. Administrator naszej parafii, ks. Józef Schulte, został mianowany naszym proboszczem.

Moguncya. Księżna brabantka, wdowa po zmarłym królu portugalskim zamierza wstąpić w Solemes do klasztoru Sióstr Benedyktynek.

Berlin. Nowa katolicka parafia została założoną przez Jego Emin. Księcia-Biskupa ks. Kardynała Jerzego Koppa w dzielnicy Köpenick, a rejencya odnośny dekret uznała pod dniem 18 kwietnia b. r. Dotąd tworzyli katolicy Köpenick gminę filialną, należącą do Fürstenwalde.

Saarburg. Straszny wypadek wydarzył się w mieście Saarburg w Lotaryngii. Jeden z policyantów tamtejszych aresztował włóczęgą kalekę i zamknął go do aresztu policyjnego. Następnie zapomniał o nim i dopiero po tygodniu, gdy innego aresztanta miano zamknąć do celi, znaleziono w niej okropnie wychudłego zwłoki kaleki, który umarł z głodu. Sledztwo wytoczone pozostało dotychczas bez skutku, ponieważ żaden z policyantów nie chce się przyznać do winy i nie można było dociec, który z nich zamknął włóczęgę do aresztu.

Wielkie Kończyce (Szląk austriacki) W poniedziałek dnia 4 maja chciał chatupnik Musiał przewieźć przez Ostrawicę bardzo wozbraną czternaście osób. Zaledwie czołga odbiło od brzegu, przewróciło się i wszyscy wpadli w wodę. Z wielkiem wysiłeniem udało się dziesięć osób uratować, jeden mężczyzna i trzy kobiety utopły się. Musiał, który sam, ile tylko mógł, ratował swoich pasażerów, został przyaresztowany.

Ile płaci się podatku od rocznego dochodu? Podatek dochodowy idzie do kas rządowych czyli królewskich na potrzeby rządu i państwa pruskiego. Ten podatek płacą tylko ci mieszkańcy, którzy mają najmniej 9 set marek rocznego dochodu. O tem, ile kto ma dochodu rocznie, stanowią komisye szacunkowe w gminach i powiatach. Zawiadamiają one o tem swojem oszacowaniu ludzi oszacowanych, a ci mogą się upomnieć za pomocą reklamacyi, jeżeli im przypisano większy dochód roczny, niż go mają rzeczywiście.

Dochodowego podatku dla kas królewskich nie płacą wcale a wcale ci, którzy mają mniejszy dochód, niż 9 set marek rocznie.

Od 9 set marek płaci się rocznie 6 marek podatku dochodowego.

Ale prócz podatków królewskich (czyli rządowych albo państwowych) trzeba płacić jeszcze podatki komunalne, to jest na rozmaite potrzeby wiejskie lub miejskie, powiatowe i prowincjonalne.

Te podatki obowiązani płacić i ci także, którzy mają mniej dochodu, niż 9 set marek rocznie. Roczny dochód takich osób taksuje osobna komisya szacunkowa w gminie.

Na dochód tych osób jest ustanowiony następujący podatek:

Od dochodu rocznego małego a nie wynoszącego 420 marek płacić mają po 40 fen. od każdego sta marek dochodu, wszelako najwięcej 1,20 mr.

Od większego dochodu niż 420 mr. rocznie, ale nie dochodzącego 660 mr., rocznego podatku 2,40 mr., od dochodu nad 660 mr., aż do 900 mr., podatki 4 mr. rocznie.

Takie są przepisy prawne. Ci zaś, którzy mają dochód większy niż 900 marek, płacą najprzód do kasy królewskiej 6 marek, a prócz tego jeszcze i podatek komunalny, często bardzo wysoki, bo nawet cztery i pięć razy tyle, ile do kasy królewskiej. Zależy to od tego, jakie są potrzeby gminie. Mieszkańcom z dochodem mniejszym, niż 900 mr., nie można nałożyć większego podatku komunalnego, jak wyżej podług prawa podaliśmy.

Koronacya cara. Przygotowania do uroczystości koronacyjnych odbywają się z gorączkowym pośpiechem. W tych dniach wysłano do Moskwy kilka oddziałów żandarmeryi i agentów policyjnych, celem wzmocnienia tamtejszego korpusu straży bezpieczeństwa, dalej 24 poślacanych karet, które będą figurowały w pochodzie koronacyjnym, 81 zwyczajnych karet dworskich, sto kilkadziesiąt koni ze stajen carskich, serwisy stołowe nieocenionej wartości itd. Od 1 maja rozpoczął się przewóz wojsk gwardyjskich, które mają wziąć udział w uroczystościach koronacyjnych a przedewszystkiem w wielkiej rewii przed carem i jego gośćmi. W dniach zaś najbliższych poczną zjeżdżać się do Moskwy deputacye z całego olbrzymiego państwa, przedstawiciele władz i duchowieństwa, członkowie ciała dyplomatycznych i misye zagraniczne. W starej stolicy carów pracują dniem i nocą nad ukończeniem różnych pawilonów, pomiędzy którymi będzie się odznaczał bajecznym przepychem pawilon carski, dalej bufetów, trybun dla zaproszonych osób, trybun dla śpiewaków i muzyk wojskowych. Ulica Twerska, którą będzie się posuwał pochód koronacyjny, wspólnie jest przyozdabiana. Tu staną łuki try-

umfalne i olbrzymie kolumny, które wieczorem płonąć będą w morzu światła elektrycznego.

Uwierzytelnieni przygotowują z ogromnym pośpiechem wynajęte w Moskwie mieszkania. Ambasador austro-węgierski ks. Lichtenstein zamieszka na czas uroczystości koronacyjnych w lokalu klubu handlowego obejmującego trzy sale i około 20 pokoi. Meble, dywany i obrazy sprowadził książę po większej części z Austrii. Bal u ambasadora odbędzie się dnia 30 maja.

Stósunki zdrowotne wśród ludu we Włoszech, według świeżej prasy prof. Bodio, są wielce optakane. Pośród 8254 gmin włoskich, jest 1454 takich, które posiadają tylko złą wodę i w niedostatecznej ilości. Aż 4877 gmin nie ma żadnych środków pozbywania się odpadków i wyrzuca je na ulice. Stósunki mieszkaniowe są gorsze, niż w jakimkolwiek kraju, gdyż z górą 100,000 mieszkańców mieści się w 37,203 mieszkaniach suterynowych. W 1700 miejscowościach chleb bywa tylko pożywieniem chorych lub pokarmem świątecznym; natomiast pożywienie całej reszty zastępuje kukurydza, spożywana zwykle w zepsutej postaci i pociągająca za sobą chorobę Pellagra, na którą w Lombardzkim i Weneckim umiera 4000 osób rocznie, a choroby nabawia się około 100,000 biedaków rocznie. W 4965 miejscowościach mięsa wcale nie widują, jest ono bowiem pożywieniem tylko bogaczy. Z powodu braku cementarzy 366 gmin swych zmarłych pod kościołami. Dodać trzeba, iż 1437 gmin nie ma wcale lekarzy, a fakt ten wyda się dopiero uderzającym, gdy się zważy, że obszar 90,000 kilometrów kwadratowych, to jest trzecia część całej Włoch, bywa stale „malaryą“ nawiedzana. Za miliony, utopione w Abisynii, można było niejednemu dziecku włoskiemu zapewnić znośną egzystencję ludzką.

Sprawy robotnicze.

Sprawy knapszaftowe. Terminy wypłaty w kasach chorych, inwalidzkich, wdów i dzieci w maju 1896 roku.

Nr. bieżący.	Obwód płatniczy.	Wypłaca się			Początek o godzinie
		w lokalu	miejscowości	dnia	
A. Komisya w Bochum, biuro Victoriast. 6, izba 1.					
1	Bochum I	H. Dahm	Bochum	22	2
2	Bochum II	H. Dahm	Bochum	26	2
3	Bickern	Brunkhorst	Bickern	30	2 3/4
4	Brenschede	Stratmann	Steinkuhl	30	2
5	Blankenstein	Wengeler	Blankenstein	22	3 1/4
6	Eickel	Wittwe Löns	Eickel	23	2
7	Eppendorf	Niggeling	Eppendorf	21	1 1/2
8	Hattingen	Wiesmann	Hattingen	23	3
9	Herne	Braun	Herne	23	2
10	Hasslinghausen	Göbelsmann	Hasslinghaus.	21	2
11	Herbede	Halsband	Herbede	29	1
12	Hamme	Pöller	Hamme	23	2 1/2
13	Harpen	D. Hoffmann	Harpen	27	2
14	Iserlohn	a. d. Steigerstube	Tief. v. Hövel	29	2
15	Linden	Wwa Kolkmann	Linden	21	2
16	Langendreer	Leiendecker	Langendreer.	26	3
17	Laer	Wurstdorfer	Laer	27	1 1/2
18	Riemke	Vorhoff	Riemke	27	2 1/2
19	Sprockhövel	Vorthmann	Sprockhövel	28	1
20	Silschede	Kipper	Silschede	29	2
21	Witten	Aufermann	Witten	26	3
22	Weitmark	Lübbert	Cecha Kar. Fr.	22	1 3/4
23	Weitmar	Edw. Spengler	Weitmar	23	2 3/4
24	Wengern	Steffen	Wengern	29	1
B. Komisya w Dortmund, biuro Kaiserstr. 35.					
6	Castrop	Lueg	Castrop	30	2
15	Kirchhörde	Wittich	auf dem Blick	27	9
16	Lütgendortmd.	Lüke	Lütgendortmd.	22	2
17	Marten	Brand	Marten	23	2
C. Komisya w Gelsenkirchen, biuro Weidenstr. 22.					
1	Bottrop	„Gesellenhaus“	Bottrop	22	2
2	Bruch	E. H. Möller	Bruch	30	2
3	Buer	Suess	Buer	22	4
4	Braubauerschaft	Henryk Linden	Braubauersch.	23	2
5	Gelsenkirchen I	Ködding	Gelsenkirchen	26	2
6	Gelsenkirchen II	Schaten	Gelsenkirchen	27	2
7	Gladbeck	Keul	Gladbeck	29	4
8	Horst	Roose	Horst Emsch.	26	2
9	Herten	Mummenhoff	Herten	29	4
10	Recklinghausen	Stahlherm	Recklinghaus.	28	2
11	Rotthausen	Schlitt	Rotthausen	23	2
12	Schalke	Willms	Schalke	21	2
13	Ueckendorf	Börste	Ueckendorf	23	2
14	Wattenscheid L.	Fr. Fichtner	Wattenscheid	27	2
15	Wattenscheid St.	Fr. Fichtner	Wattenscheid	30	2
D. Komisya w Essen, biuro Akazien-Allee 13 a.					
2	Altendorf n. R.	Genuit	Altendorf n.R	30	1 1/2
9	Königstele	Vogel	Freisenbruch	30	2 1/2
12	Steele	Stens	Steele	28	3 1/4

Wypłaca się inwalidom, wdowom i sierotom tylko w oznaczonych terminach a pożyczek przedterminowych nie udziela się.

